

Chương 17

Triệu Tôn là một gã Tàu lai trạc 40 tuổi với khuôn mặt tròn úng và nụ cười hết sức đặc biệt. Lũ chưa thấy ai có nụ cười như hắn. Miệng Triệu Tôn lúc nào cũng banh ra để lộ hàm răng trắng đều, trông như một nụ cười thường trực vĩnh viễn. Có lẽ cả những lúc cáu giận, khó chịu cũng cho người đối diện cảm giác đang cười vì chiếc miệng được banh rộng như có ai lấy ghim giữ chặt ở vị thế đó. Lũ có cảm giác khó chịu, bất ổn vì nụ cười cố định này. Chàng thấy Triệu Tôn là người giả trá, có thể nguy hiểm. Cặp mắt của hắn tương phản với nụ cười trên mặt. Ánh mắt sắc, lạnh, thâm độc đôi lúc như lén lút, thăm dò của loài rắn sấn sàng tấp lầy kẻ thù.

Lũ không thích nụ cười và đôi mắt của Triệu Tôn nhưng chàng không ngại. Chàng bắt tay Triệu Tôn và đánh giá hắn trong giây phút ngắn ngủi khi Uyên giới thiệu hai người với nhau. Triệu Tôn có thể là một người nguy hiểm, khó chơi đối với những kẻ yếu hơn hắn, nhưng đối với người cứng cựa, bản lĩnh hơn, Triệu Tôn có thể bị áp chế và hàng phục. Và sẽ là người được việc, trong một giới hạn nào đó.

Chàng nhìn thái độ của Triệu Tôn đối với Uyên và hiểu tại sao Uyên muốn kéo tên Tàu lai này vào trong chuyện làm ăn. Hắn tỏ vẻ si mê nàng ra mặt! Cặp mắt hắn hau háu nhìn nàng như muốn lột quần áo, dán lấy

nàng ở những phần kín đáo và kêu gọi nhất khi Uyên di chuyển. Lũ bắt gặp hắn nuốt nước bọt khi nhìn nàng, yết hầu lộ ở cổ chạy lên chạy xuống một cách thô bỉ. Trông hắn như một con heo nọc của dục tình thuần túy, phát hiện ở mức cao độ nhất và biểu tượng cho sự ham muốn khốn khổ vì không được thỏa mãn.

Uyên đối xử với hắn như một thứ nô lệ để sai khiến, dùng sắc đẹp và sự khiêu khích để nhử hắn như một miếng mồi treo trước miệng mèo, không bao giờ quá gần để cho tấp, nhưng cũng không quá xa để hắn nản lòng và mất hết hy vọng. Lũ thực tình cảm thấy thương hại cho Triệu Tôn. Hắn đã vướng mắc vào sự hấp dẫn của Uyên như một thứ độc dược mê đắm của dục tình, luôn luôn bị thôi thúc để tìm cách chiếm đoạt nhưng chưa bao giờ được toại nguyện.

Uyên mời cả hai cùng ngồi và nàng lên tiếng trước:

- Cả hai anh đi xem chỗ đó với Uyên và đồng ý cả rồi, phải không? Bây giờ mình bàn về cách thức mua chỗ đó. Uyên nghĩ chúng ta lập ra một partnership để mua và khai thác khu thương mại này. Anh Lũ là general partner và điều hành. Uyên sẽ lo việc giấy tờ và finance cùng với anh Lũ, phần anh Tôn là 30% cổ phần để làm down payment. Các anh nghĩ sao?

Triệu Tôn như tỉnh hẳn lại khi nói đến chuyện tiền bạc.

Hắn ngưng nhìn khe hở giữa ngực áo cố tình trễ xuống của Uyên và ngược mắt lên nhìn Uyên. Cặp mắt mất vẻ đờ đẫn và trở lại cái nhìn sắc, tính toán và gian xảo. Hắn nói:

- Uyên nói như vậy có nghĩa là tôi phải bỏ năm trăm ngàn cash để làm down payment, hai người sẽ đi vay nhà bằng số tiền còn lại phải không?

Uyên trả lời:

- Anh nói đúng! Chuyện vay nhà bằng là chuyện của anh Lũ và Uyên. Phần anh down được bao nhiêu anh sẽ có cổ phần bằng đó. Nhưng tối đa là 20%!

Giọng nàng hơi gắt gỏng. Uyên như không quen với việc Triệu Tôn dám hỏi lại nàng cặn kẽ:

- Anh không có credit để vay nhà bằng được. Anh chỉ có thể bỏ tiền để chung thôi anh Tôn! Mua xong khu này và biến thành khu thương mại Việt Nam, chỉ sáu tháng nếu muốn bán ta sẽ lời gấp đôi. Anh không thể kiếm được chỗ nào đầu tư tốt hơn được đâu! Anh có lời trong việc này nhiều, bọn Hồng Kông mới tin anh để giao cho anh tiền đầu tư thêm nữa chứ! Nhưng tùy anh, nếu anh ngại thì thôi. Uyên sẽ kiếm người khác!

Triệu Tôn dẫu dụ. Hắn quả tình sợ hãi khi thấy Uyên nổi nóng. Và Uyên càng đẹp và kêu gọi hơn khi nàng giận dữ. Triệu Tôn nuốt nước bọt liên hồi, hắn ao ước được ôm nàng một lần có chết

Chương 17

cũng cam! Huống gì đi được làm ăn chung với nàng và có dịp thân cận nhiều, may ra hẳn sẽ có ngày

thỏa nguyện. Hẳn chưa biết Lữ như thế nào nhưng lính tính cho thấy người đàn ông trước mặt có thể mang lợi đến cho hẳn. Triệu Tôn chỉ thấy hơi ngại về cặp mắt của Lữ. Cái nhìn như xoáy vào tâm khảm và chế ngự làm hẳn e dè. Nhưng đánh hơi thấy mùi tiền là khả năng đặc biệt của Triệu Tôn, hẳn chưa bao giờ bỏ qua cơ hội nào nếu thấy có lợi lộc trước mắt và tin cậy được. Lại còn Uyên nữa! Tại sao nàng có thể đẹp và hấp dẫn đến thế! Triệu Tôn nói:

- Tôi chỉ hỏi cho rõ thôi mà Uyên! Uyên cho chung là tôi sung sướng lắm rồi!

Uyên gạt đầu quay sang nhìn Lữ:

- Anh Lữ nghĩ sao?

Lữ mỉm cười:

- Anh thấy anh Tôn kỹ lưỡng là phải. Số tiền đầu tư vào nhiều chứ không phải ít. Nhưng đây chỉ là bước đầu. Nếu mọi sự trôi chảy, chúng ta có thể hợp tác để làm những vụ lớn hơn nữa. Anh Tôn chắc muốn làm ăn lớn chứ phải không?

Triệu Tôn hơi ngẩn người. Giọng tự tin và kẻ cả của Lữ làm hẳn phải nhìn lại chàng. Một điều gì đó nơi người đàn ông làm hẳn nể sợ. Và Triệu Tôn biết rằng không gì bằng đi theo một người thành công để dựa hơi làm giàu kè! Mặc dù chưa biết gì nhiều về Lữ, hẳn thấy chàng có uy thế

tự nhiên của kẻ có thể biến những khó khăn thành việc dễ dàng, của người được sinh ra để cầm đầu và để giải quyết sự việc. Triệu Tôn quyết định ngay:

- Được làm ăn chung với anh và Uyên đây là điều hẳn hạnh lắm! Tôi có thể lo được năm trăm ngàn tiền down trong vòng một tuần lễ. Nếu cần sớm hơn Uyên cho tôi biết!

Uyên liếc mắt nhìn Lữ, nhẹ nhõm. Nàng biết Triệu Tôn thèm muốn nàng nhưng cũng không ngờ có thể sai bảo hẳn ta dễ dàng như vậy. Uyên mong muốn mọi sự trôi chảy. Đây là deal lớn đầu tiên của nàng, thành công, nàng sẽ có đà để làm những vụ khác, khởi đầu cho sự nghiệp của nàng. Nhất là làm ăn chung với Lữ, người tình nàng mê say. Triệu Tôn như một thứ điểm tô trên chiếc bánh, có người đàn bà nào không khoan khoái khi có kẻ si đắm vì mình, dù kẻ đó có thô bỉ như tên Tàu lai này đi chăng nữa!

Uyên xếp đặt công việc:

- Em sẽ làm giấy tờ partnership ngay. Phần trả giá em cũng sẽ lo. Tiền down chưa cần ngay cho đến khi closing nhưng anh Tôn phải lo để có sẵn. Mình sẽ finance qua Bank of America chỗ anh Vấn làm. Anh Vấn sẽ nói chuyện với anh Lữ về việc này.

Lữ nhìn Uyên hào hứng phân chia việc phải làm và chàng mỉm cười. Mắt nàng long lanh, má đỏ hồng, trông

nàng thật gợi tình. Người đàn bà như Uyên thật hiếm có. Nàng đã xử dụng được cả 3 người đàn ông cho business của nàng. Người chồng không được việc cho nhu cầu dục tình nhưng hữu dụng cho việc làm ăn, người tình thỏa mãn cho nàng cả về tình cũng như cơ hội làm giàu, và kẻ si mê sẵn sàng nhắm mắt đưa tiền để giúp, hy vọng một ngày nào đó sẽ được đoái hoài. Chàng bỗng thấy thèm muốn nàng. Bên cạnh Lữ, Triệu Tôn mắt cũng như lồi hẳn ra, hai cánh mũi phập phồng. Hẳn như ngây dại gắn chặt vào bộ ngực căng phồng. Và Lữ thấy yết hầu hẳn tiếp tục đều đặn chạy lên chạy xuống liên hồi!